

Arrest

nr. 90 836 van 31 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 16 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde de staatssecretaris van 15 december 2011 houdende de weigering tot afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien het verzoekschrift dat X op 31 augustus 2012 heeft ingediend tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen, met name het opleggen van de aflevering van een Schengenvisum aan verzoeker om hem voorlopig toe te staan samen te wonen met zijn echtgenote en het opleggen van de verplichting een nieuwe beslissing te nemen inzake de visumaanvraag, onder verbeurte van een dwangsom van 500 euro per dag vertraging.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 januari 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat RIAD HIND, die *loco* advocaat L. JADOUL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, treedt op 11 juli 2011 in het huwelijk met S.G. van Belgische nationaliteit.

Op 23 augustus 2011 dient verzoeker een aanvraag in voor een visum gezinshereniging.

Op 25 november 2011 worden aan verzoekers echtgenote volgende inlichtingen gevraagd: een bewijs van haar inkomsten, een geregistreerde huurovereenkomst of eigendomstitel van de hoofdverblijfplaats, een attest van de ziekteverzekering.

Verzoekers echtgenote legt een document voor van de ziekteverzekering, een eigendomstitel van haar woning, een bewijs van inkomsten uit interimarbeid voor de maanden april tot en met september 2011, een bewijs van werkloosheidsuitkeringen.

Op 15 december 2011 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van het visum gezinshereniging. Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

Commentaar: Op datum van 23/08/2011 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend door D. C., geboren op (...), van Turkse nationaliteit, om zijn echtgenote, G. S., geboren op (...), van Belgische nationaliteit, in België te vervoegen;

Overwegende dat op 25/11/2011, naar aanleiding van de veranderde wetgeving met betrekking tot gezinshereniging, de Dienst Vreemdelingenzaken mevrouw G. S. contacteerde ten einde bijkomende documenten te vragen: Bewijzen van de inkomsten van de in België te vervoegen persoon, deze moeten dateren van het voorbije jaar; kopie van de geregistreerde huurovereenkomst of de eigendomsakte met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de in België te vervoegen persoon en ziektekostenverzekering: attest van het ziekenfonds van de te vervoegen persoon in België met de bevestiging dat diens familieleden bij hen ingeschreven kunnen worden vanaf hun aankomst op het Belgisch grondgebied.

Overwegende dat art. 40ter van hogervermelde wet bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat de te vervoegen persoon in België niet aantoont over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;

Overwegende dat mevrouw G.S. ter staving van haar bestaansmiddelen, voor het jaar 2011, de volgende documenten voorgelegd heeft:

- Loonfiches van "Startpeople" waaruit blijkt dat mevrouw sinds maart 2011 uitsluitend interim-arbeid verricht;

- Een bewijs van werkloosheidsvergoedingen in 2011 ;

Overwegende dat arbeid gepresteerd in het kader van een interim-opdracht niet kan dienen als afdoende bewijs voor de stabiliteit en bijgevolg regelmatigheid van de bestaansmiddelen, aangezien een interim-opdracht per definitie tijdelijk is en op elk moment kan eindigen.

Overwegende daarenboven dat zelfs indien de inkomsten verkregen uit de interim-opdrachten, samen met de verkregen werkloosheidsuitkeringen, in rekening zouden worden gebracht, de te vervoegen persoon over inkomsten beschikt die minder zijn dan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;

Overwegende dat de te vervoegen persoon in België dus bewijzen ter staving van haar inkomen voorlegt waaruit blijkt dat het gemiddelde inkomen onvoldoende is om voor zichzelf te voorzien in haar

eigen behoeften en deze van haar echtgenoot, zonder ten laste te vallen van het sociale zekerheidssysteem van het Rijk.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Getekend voor de staatssecretaris:

(...)

Attaché

(...)

Motivatie

Wettelijke referenties: Art. 40 ter

Beperkingen:

- Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14,§1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.*

- Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken.*

- Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.*

(...)."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter zitting deelt de raadvrouw van verzoeker mee dat verzoeker inmiddels een visum heeft verkregen en België is binnengekomen. Zij erkent dat verzoeker geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing maar vraagt dat de kosten ten laste worden gelegd van de verwerende partij, omdat het visum uiteindelijk toch werd toegekend.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar G. Debersaques, "Het procesbelang voor administratieve rechtscolleges" in M. Van Damme (ed.), *Het belang in het publiekrechtelijk procesrecht*, Brugge, die Keure, 2011, nrs. 12-14).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Verzoeker heeft inmiddels een visum gezinshereniging gekregen en is België binnengekomen. De advocaat van verzoeker erkent zelf uitdrukkelijk dat verzoeker niet meer getuigt van het belang bij de schorsing en nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring dienen te worden verworpen wegens gebrek aan belang.

2.3. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker een tweede visumaanvraag heeft ingediend op 25 april 2012, die opnieuw werd geweigerd op 3 juli 2012. Deze beslissing werd ingetrokken en op 4 september 2012 werd aan verzoeker een visum toegestaan.

Aan verzoeker werd dus een visum toegestaan, niet op basis van zijn oorspronkelijke aanvraag van 23 augustus 2011 maar wel op basis van zijn tweede aanvraag van 25 april 2012. De bestreden beslissing

van 15 december 2011 werd bijgevolg niet ingetrokken door de verwerende partij. Er werd wel een volledig nieuwe procedure opgestart door verzoeker, die aanleiding gaf tot een positieve beslissing.

Bijgevolg wordt niet ingegaan op de vraag van verzoeker om de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Over de voorlopige maatregelen

Aangezien verzoeker geen belang meer heeft bij het beroep en hem een visum werd toegekend, heeft verzoeker evenmin nog een belang bij het verzoek tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET